

De minderweter

Van dezelfde auteur:

Heerlijke galop

Pieter de Bruijn Kops

De minderweter

Nieuw Amsterdam

© Pieter de Bruijn Kops 2019
Alle rechten voorbehouden
Omslagontwerp Herman van Bostelen
Typografie info@willemgeeraeds.nl
NUR 306
ISBN 978 90 468 2563 1
www.nieuwamsterdam.nl

Eveneens verkrijgbaar als digitaal luisterboek,
voorgelezen door de auteur, en als e-book.
Luisterboek: ISBN 978 90 468 2618 8
E-book: ISBN 978 90 468 2617 1

Aan de nagedachtenis van mijn vader

*De grote leegte is wijd en breed, niets hindert haar:
zij veroorzaakt het wonderbaarlijke Zijn dat zo is als het is.
Gesmolten vormt het stromen en beken,
gestold vormt het bergen en hoogten.*

– Sun Chuo

Stilte

DE MINDERWETER

De minderweter schraapt zijn keel –
begint te praten

hij weet haast niks –
men lacht; er wordt gelachen

‘weet jij dat dan niet?’

dit bulderen blijkt dodelijk
in het oor van de hoorder

de minderweter lacht als een boer met kiespijn –
het is geen pijn die men kiest

graag:
minuten stilte

voor de duizend doden
van alle minderweters

die ze steeds maar sterven

TOEVAL OPZET NOODZAAK

Eromheen draaien
en daarom
niet uitgepraat raken

het onderwerp zorgvuldig
uitsparen

woorden die haast willen raken
aan waar het om gaat
zo kiezen dat zij
net niet raken
aan waar
het om gaat

ontkennen
dat het lijkt
te gaan waar het om gaat

het uitgespaarde gat
'toevallig' noemen
in plaats van 'tekenend'

een toevalstreffer

ja ja
toevallig zeg

naar de maan lopen
proviand meenemen
erop voorbereid zijn

toeval omarmen
noodzaak begrijpen
op hetzelfde neerkomen
overal iets in zien

opeens een krekel horen

DE PUNTKOMMA VAN DE NACHT

De dubbele punt van mijn ogen
ligt te rusten in de
komma van jouw kussen

water heb ik naar je toe gedragen
kusten veilig verklaard
je gunt mijn ogen je lichaam
en kunt me naar je lippen tillen

lig je zo goed?
we zullen elkaar verhalen vertellen
over de vindplaats van hemels, onderwerelden en
ik zie dat je weet dat ik lees wat je denkt

tussen ons is dit
het staat niet op facebook
kijk, onze voeten
de thee is trouwens lekker nu

het woord aanrakingen
heeft wel duizend synoniemen

en als ik ooit, ooit in de doodsrivier
dan is mijn liefde nog hier
op je mond

DORPSWANDELINGEN

O ik liep als kind verzonken
in gepeinzen door de straten
en alsof zij in mij praatten
werden versjes mij geschonken
die dan blijvend in mij klonken
tot ze daar stonden gegrift
opdat ik zonder hiaten
zo dra als ik thuis zou komen
ze zo helemaal kon dromen
en ze schrijven in mijn schrift

VIA HOE WAARLANGS NIETTEMIN

Zegt een persona:

“de bloemen gongen bloe\\//ien”

– “”

– deed dan je best, man! men moet

(moest, moestte, gemoest)

zijn best deden

– och ja, moge ik (sic)

zijn best deden

wie bedoelde dit?

wie praat in de taal soms?

is dichten fijn (en onfijn) raar praten dat zichzelf doet?

wie is de geprate taal?

kan de geprate taal zelf denken?

is poëzie een soort k.i.i.?

wie weet dit?

is de lezer een doodlopende weg die zich fijn voelt?

hetzelfde

de vuilnisauto is ook een sonnet

maar dan een geslaagd

O

O netelveld van norre koppen
uw schaduwstal is dor vertoef

kaal tikt de tijdbalk die jij groef
voor haar vermetel mattenkloppen

hoe moest haar hand mijn voet verstoppen
waarvan ik nog niet scheiden hoef
zolang de som niet op de proef
de dansen nog niet aan het poppen

o schedelveld o schakelklok
o kakelhok o hooi op schoven

wat moet de meester straks geloven
de meesteres doen op de gok
terwijl de knecht zit op de bok
en schokkend ik mij laat beroven

POINTE DU TSATÉ

Gezien vanaf de pointe du tsaté
valt het leven mee
maar als ik hier zou blijven
zou ik gauw verstijven
van de kou en de dorst
op de punt van de aardkorst
maar mijn dagen zijn nog niet geteld
vlug dus terug naar het bivakveld

hier bij het bivak vlak bij de beek
zagen wij vannacht, als je goed keek,
de volle maan
voor een berg langs gaan
en wij deinden op abba
lovin' spoonful en madonna
en het was haast onwelvoeglijk
maar het dal dat gaapte genoeglijk

de tenten stonden op peluwen van mos
wij sliepen als een os
en beklommen in alle vroegte
de pointe du tsaté waar genoeg te
zien was gelukkig
ik was er niet nukkig
om want ik zag allemaal ijskathedralen
waar ik thuis van zou kunnen verhalen

de afdaling, na een snoepje op de top,
ging in een heerlijke galop
wij kwamen naar beneden door een eeuwigesneeuwveld
dat enorm helt
en met zevenmijlsaarzen (mijn palladia)
holde en rolde ik voort, de stadia
van het sneeuwvallen stuk voor stuk
beproevende, op goed geluk

zo kwam ik vlug
bij het bivakveld terug
wij hebben de tenten afgebroken
zijn het dal weer ingedoken

DE ZONDERGOD

Een van de belang-
rijkste goden die
zich ooit geopen-
baard hebben heette
de zongod: hij

of zij, of het, bleek
je van het voor wie
ook zongod wou
geloven in een
soort van god of zo

een god zongod rijk
een god zongod wijs-
heid of dwaasheid of
alwetendheid een
god zongod almacht

een god zongod be-
staan zongod wereld
zongod straf zongod
beloning zongod
hemel zongod hel

zongod eeuwig le-
ven zongod open-
baring zongod naam
zongod belang – ja
een god zongod god

U

De man schreef op wat hij bedacht
hij krabde zich eens op het hoofd
en zei: als dit ooit wordt geloofd
ben ik de laatste die er lacht

de man ging onverschrokken voort
en pende wat hem inviel neer
hij sprak: het is een rare eer
dat ik door u word aangehoord
die niet verstaan kan wat ik schrijf
zolang ikzelf daarbuiten blijf

dus mocht u ooit mijn verzen lezen
versta die dan alsof in wezen
die ongehoorde woordenbrij
uw schepping is, niet die van mij

We liepen in onhoorbare tijd
naar de stoelen in de tuin
we hoorden hem zingen en
keken nooit meer op onze horloges